

[Himmelstrup.]

i Marts Maaned i Fjor — at tage fat paa det Arbejde, som vi talte om, og saa maa jeg ærlig talt sige, at jeg synes, man havde Lov til at vente, nu da der er gaaet et Aar, at der i det mindste var sket noget, at man havde begyndt disse Forhandlinger. Og jeg er ikke enig med den højtærede Udenrigsminister i, at vi ikke har nogen Interesse i dette. Jeg ved vel, at de tidligere Forsøg paa at skabe et fast traktatmæssigt Forhold, baade de, som blev gjort i Begyndelsen af Aarhundredet, og senere dengang Grev Moltke var Udenrigsminister, skete paa tysk Initiativ, men derfor er det dog maaske alligevel ikke helt sikkert, at vi ikke skulde forsøge at faa disse Forhold ind i en lidt fastere Ramme.

Jeg gaar ogsaa ud fra, at den højtærede Udenrigsminister i Udvalget vil fortælle os om, hvorfor disse Hesteforhandlinger, som visse Kredse af det danske Landbrug tillægger en ikke ringe Betydning, har stødt paa afgørende Modstand fra tysk Side. Jeg synes i det hele taget, at den højtærede Udenrigsminister godt kunde fortælle lidt mere her i Rigsdagen. Jeg kan ikke begribe, at hele dette Hemmelighedskræmmeri, som man omgiver alle disse Forhandlinger med, skulde være nødvendigt.

Der er gjort nogle Bemærkninger fra forskellig Side om de kommende Traktatforhandlinger; det ærede Medlem Hr. Holstein lyste efter Nedsættelsen af den nye Traktatkommission. Der sigtes jo til en lille Passage, som findes i Valutaudvalgets Betænkning, og som er sat ind, vistnok paa Initiativ fra konservativ Side. Da Forslaget herom kom frem i Valutaudvalget, tog jeg Afstand fra det ud fra de bedrøvelige Erfaringer, jeg havde haft i Sommerens Forhandlinger i det saakaldte Afviklingsudvalg, hvor jeg havde troet, at vi skulde have haft en virkelig Realitetsforhandling om disse Spørgsmaal, men det skød den højtærede Handelsminister fuldkommen væk og kastede straks Forhandlingerne ind i Problemet om, hvilke Ændringer der skulde til i den nuværende Valutaordning. Den højtærede Handelsminister troede sikkert, at han endnu engang kunde faa os med til en Valutalov. Det bristede jo imidlertid for ham, og derfor tror jeg, at der nu er mere Realitet i det, for den nugældende Valutalov kan vi ikke fortsætte med; det er det ærede Medlem Hr. Christmas Møller jo ogsaa enig i.

Jeg mener, at der nu er mere Grund til at tro, at der kan komme noget ud af saadanne Forhandlinger, netop fordi jeg

anser det for meget lidt sandsynligt, at man til næste Aar igen i December Maaned kan lave et trekantet Forlig om Valutaloven. Jeg er ganske paa det rene med, at det er den Situation, det radikale Parti frygter allermost, for saa kommer de ind paa deres egentlige Prøve, naar vi skal til at springe over i et andet System end det nuværende. Det er ogsaa derfor, den højtærede Udenrigsminister afviser disse Forhandlinger, men det kommer til næste Aar, og derfor, da det er meget omfattende Spørgsmaal, man her skal beskæftige sig med, kan jeg slutte mig til det ærede Medlem Hr. Holstein; jeg synes, at den højtærede Handelsminister nu skulde indfri det Tilsagn, han har givet om at søge disse Forhandlinger paabegyndt, for at det ikke skal gaa til næste Aar paa samme Maade som i Sommer: at Ministeren skulde gøre et Forsøg paa at fjerne fra et saadant Afviklingsudvalgs Forhandlinger det, som var Hensigten med § 7 i den gamle Valutalov, nemlig en Forhandling om den fremtidige Handels- og Toldpolitik, og forsøge igen at føre Forhandlingerne ind paa en Fornyelse af den nugældende Valutalov.

Drachmann: Denne Forhandling rummer to paa een Gang lige muntre og tragiske Episoder. Vi ser den højtærede Udenrigsminister, som i alt Fald i sin Ungdom — og den ligger jo ikke saa langt tilbage, den har den højtærede Minister jo rent personligt bevaret udmærket — stod som en drabelig Angriber af alt hemmeligt Diplomati, alt Hemmelighedskræmmeri, nu pludselig værne med sart, men fast Haand dette Hemmelighedskræmmeri og gaa ind for Traktater, som intet siger, saa det store brede Folkestyre overhovedet ikke ved noget om, hvad der forhandles om. Diplomatiet dækkes med Kærlighedens, med Tavshedens værnende Kaabe, og dette lykkes under denne højtærede Udenrigsminister som under alle andre Udenrigsministre.

Det andet Moment er Venstres Stilling. Efter at Udenrigsministeren nu har oplyst — og jeg var ikke i Tvivl om, hvorledes hans Svar vilde blive —, at en afgørende Forudsætning for denne Overenskomsts Tilvejebringelse var Valutacentralen, Attestsystemet, belyses Venstres Tilslutning — for det var en blank Tilslutning til denne Sag, det bliver det i alt Fald — meget mærkeligt derigennem, at Venstre, som altsaa gaar ind for en saadan Overenskomst, som forudsætter Valutacentralen, dog kraftigt bekæmper baade her og ude i Landet selve Valutaloven, der giver os dette Instrument.